

PRBBactual entrevista

I. Tracta d'alguns records del segle passat: sóc de Terrassa, de la quinta del 52 i no vaig fer la mili. Sempre m'ha interessat la psicofarmacologia –des de tots les punts de vista-, però ja fa temps que li he perdut el fil. He acabat dins del món de la política científica i ara publico mapes bibliomètrics. La primera aventura professional es remunta ara fa 25 anys a l'Hospital del Mar, després d'haver-hi arribat com profe de l'Autònoma. Varem muntar la primera unitat clínica del país per atendre ionquis, necessitat que pocs van compartir, tot plegat en un moment en el que cap altre hospital volia atendre a culpables i viciosos. Del que encara no puc fer ironies és que he estat més de 20 anys de director de l'IMIM, una experiència tan enriquidora que sóc incapaç de valorar-la.

II. Tracta del fenomen tan misteriós de la sort: en efecte, sense moure'ns d'allà on treballaven, un dia ens van canviar el barri (i ens van fer la Vila Olímpica on només hi havia degradació i economia submergida) i poc temps després va sorgir una nova universitat pública, la UPF, a l'altra banda de la via. Tant és així que, el 1996, vaig aterrar-hi per guisar els estudis de biologia i reclutar-ne al professorat. Quan vaig plegar de cap del departament del CEXS el 2002, ja hi havia la primera promoció en marxa. Han seguit passant moltes més coses i, de fet, no em sento pas aliè a la fecundació in vivo tant del CRG com del CMRB. Tot i que els científics som la subespècie més ben valorada en les enquestes d'opinió pública, estic gaudint d'un procés de desacralització d'aquest personal, procés probablement irreversible. Això potser em conduirà a una nova felicitat.

III. Tracta de la darrera batalleta: d'això del Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona ja en parlàvem amb l'actual alcalde Joan Clos l'any 1985, quan era regidor de Ciutat Vella. L'any 1991 varem aconseguir que la Comissió d'Urbanisme de l'Ajuntament de Barcelona tipifiqués oficialment l'actual parcel·la de l'edifici -on hi havia un camp de futbol- com futur "parc biomèdic". Aquí teniu el referent més antic d'una altra llarga travessa plena de paranys i de sorpreses. Al final n'han sortit vencedors la confiança, el suport, la convicció i la constància de moltes persones.

IV. Tracta d'alguns titulars dels diaris de la setmana vinent: les obres del PRBB van començar definitivament fa més de cinc anys. Després de l'estiu ja es preveu que algunes cúpules afirmen que els hi manca espai, la qual cosa voldrà dir que anem bé. Empentar les obres, gestionar les comandes de tants xiringuitos –físics i imaginaris- així com estar al bell mig de l'entrepà, ha propiciat que algunes i alguns hagin desitjat -i encara desitgen- de veure'm com en la fotografia: amb el cap tallat. Si existís el purgatori encara tindria possibilitats d'un indult

Preguntes:

Què és fer ciència per vostè?

Un dels principals instruments per a la llibertat, per combatre les xacres que generen els dogmatismes i els fanatismes de totes les civilitzacions

Quins errors excusa més fàcilment?

Amb les 131 respostes publicades al "PRBB actual" respecte d'aquesta pregunta sóc incapaç d'afegir-hi res

Què el faria totalment feliç?

¿Totalment? Això és una quimera. M'ho plantejaria si sabés que em tornaria a reencarnar, però no sóc ni budista ni de cap altra branca de creients (llevat de la meva devoció a en Brossa). En qualsevol cas reconec que no em puc pas queixar gens ni mica i, de cara als propers mesos, informo que gaudiré del fet que s'acabin les obres d'una vegada!!!!

Què és el que més el molesta?

M'emmalalteixen combinacions com supèrbia + inacció, o "institucionalisme identitari" + sectarisme. Darrerament els qui em treuen més de polleguera són els personatges amorals (em temo que pot ser una epidèmia)

On és el seu lloc preferit?

Qualsevol lloc del litoral de la mediterrània. Ara mateix m'imagino davant del mar – ben assegut- cruspint un bon pa (difícil de trobar a Barcelona) i amb unes bones olives (cal saber escollir)... però si això també em succeeix al Mamounia de Marrakech, cap problema

Quin és el seu personatge favorit a la ficció o a la vida real?

Fou tan excepcional i admirable que no és gens conegut

Quina és la seva música preferida?

Molta, des d'en Van Morrison fins a en Nusrat Fateh Ali Khan, passant per The Andrew Sisters. Amb en Bob Marley, cap problema. Però a l'hora de la veritat, sempre torno cap el jazz, time after time: Miles Davis de l'a a la z

**El seu escriptor favorit? **

Tots els de "l'Annals of Irreproducible Results" (<http://improbable.com/>). Ah! us recomano la novel·la, "La Menulara" de l'escriptora siciliana Simonetta Agnello, i us confesso la dura realitat, jo també he llegit el Código da Vinci

Quines característiques valora més en una persona?

Fonamentalment l'honradesa... . Immediatament després l'autenticitat, i molt millor si va acompanyada de bon rotllo i sentit de l'humor

**Quin és el seu millor defecte? **

Molt em temo que l'optimisme...en qualsevol cas "que me quiten lo bailao"

**La seva ocupació favorita? **

El que més em prova és no deixar de pedalejar, en el sentit més ampli de la paraula.. Ara també m'ocupa la màgia

Quina és la seva característica principal?

Baixet, calb i amb ulleres ¿quan suprimiran aquesta pregunta tan impúdica?

Què és el que més li agrada dels seus amics?

Amb els de veritat, vaig servit pel simple fet de tenir-los

**Quin és el seu millor somni? **

M'agraden els que tinc despert, i intentaré que se'n faci realitat algun més. Darrerament somnio que ens venen els de la constructora de l'obra per dir-nos la veritat. Per cert, la Pompeu farà Medicina

Quin talent li agradaria tenir?

Després d'haver aconseguit un lloc ben destacat al club internacional de científics mediocres, ara envejo sanament el talent dels Ascanio, Vernon o Tamariz, catedràtics de cartomàgia i il·lusió

El seu lema?

Probablement degut a la tradició meritocràtica del món de la ciència m'he quedat basculant entre "la terra per als qui la treballen" i el "ladran, luego cabalgamos"